

ELVÉGEZTETETT!

Varga István élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Budapest, 2021. 04. 04.

János 19,30.

30. Mikor azért elvette Jézus az ecetet, monda: Elvégeztetett! És lehajtván fejét, kibocsátá szellemét.

A mai tanításnak azt a címet adtam, hogy: *Elvégeztetett!* A munka, a tökéletes remekmű bevégeztetett. Amikor Jézus azt mondta, hogy elvégeztetett, akkor valóban úgy is volt. A kereszt műve, Isten műve, Isten Fiának a műve, egy tökéletes mű, és méltán mondhatom, hogy a világtörténelem és az üdvtörténelem legnagyobb eseménye. A kereszt után már semmi nem volt ugyanaz, mint addig. A kereszt műve az egész világot megváltoztatta és az egész világra hatást gyakorolt. Tudjuk, hogy a kereszt munkájára Ádám bűne miatt volt szükség. Isten már elrendelte a Fia kereszthalálát és a mi megváltásunkat még a világ teremtése előtt. Ő tudta, még mielőtt a világot megteremtette és az embert megteremtette, hogy az ember el fog bukni, és az emberiség olyan válságba kerül, amiből nem tud önmaga kilábalni. Akkor bajba sodorta magát, hogy a saját erejéből ebből nem képes kimászni. Ezért az embernek megváltóra van szüksége. Szüksége van valakire, aki kimentí őt a bajból. A történelem során Isten nagyon sokszor avatkozott be az ember életébe, nagyon sokszor mentette meg az embereket, nagyon sokszor mentette meg az Ő népét, és mindig Isten volt, aki kereste az embert.

Az ember, miután önállósodott, Ádám bűne miatt úgy döntött, hogy nincs szüksége Istenre, hiszen, ha olyan lesz, mint Isten, akkor már a saját erejéből meg tud állni. De látjuk, hogy az ember hova jut a saját erejéből. Az embereknek valójában az egész világon nincs megoldásuk semmire. Nincs megoldásuk a gazdaságra, nincs megoldás az egészségügyre, lásd a mai helyzetet. Megoldást egy valami hozott, és tud hozni az elkövetkezendő időben is: maga Isten. A legjelentősebb megoldás a kereszt munkája.

Nézzük egy kicsit a húsvétot, hogy mióta ünneplik, és mit jelent egyáltalán a húsvét. A húsvétot ünnepelték már 3500 évvel ezelőtt is, ami akkor nyilván nem Jézus Krisztus feltámadásáról szólt, de annak az előképe volt, amikor az egyiptomi fogságból Isten hatalmas erővel megszabadította az Ő népét. Isten elmondta Ábrahámnak, hogy a népe fogságba fog kerülni, 400 évig jövevény lesz. De azt is megígérte Isten, hogy miután betelik a pogányoknak az ideje azon a földön, amit Ő szánt a népének, meg fogja ítélni a pogány népeket, és meg fogja őket szabadítani, hatalmas erővel kimenekíti őket. Így Izrael népe, Isten népe megmenekült a tizedik csapástól, ami az volt, hogy az elsőszülöttek mind elpusztultak.

Ott látjuk először a bárányt, mint helyettesítőt, mint áldozatot. Nem Izrael népének kellett meghalnia az ellenség fegyverétől, hanem egy bárányt kellett feláldozni, és a véré a szemöldökfára, illetve az ajtóféltre kellett kenni, így az öldöklő angyal nem érintette Izrael fiainak elsőszülötteit. Megmenekültek, és Isten hatalmas erővel hozta ki őket az egyiptomi fogságból. Ez előképe a mi húsvétunknak, előképe az Úr Jézus Krisztus feltámadásának, és azóta is azok a zsidók, akik még nem ismerték fel Krisztusban a megváltójukat, a messiásukat, mind a mai napig olyan módon ünneplik a húsvétot, ahogy a mi Urunk Jézus Krisztus is ezt tette a halála előtti estén, az úrvacsorában. Az utolsó vacsorában emlékeztek meg a zsidó hagyományok szerint az egyiptomi fogságból való megmenekülésről. Ez a zsidóknál a kovásztalan kenyerek ünnepével egy nyolcnapos ünnep, aminek éppen ma van az utolsó napja. Imádkozunk azért, hogy az a lepel, ami még mindig ott van a zsidók szeme előtt, ami eltakarja a valóságot, az Úr Jézus Krisztust, lehulljon a szemükről! Akkor ők is fel fogják ismerni a messiásukat, a megváltójukat, az üdvöt hozót, az igazi bárányt, azt az igazi páska bárányt, akit maga az Atya áldozott föl örök engesztelő áldozatul, hogy mi örökké szabadságban élhessünk.

Azt írja az Írás, hogy Ő az egyetlen áldozatával örökre tökéletessé tette a megszentelteket. Az ószövetségben folyamatosan áldozatokat mutattak be az emberek, Isten ezért alkotta a

templomot, ezért alkotta meg a papságot az ószövetségben, mert a templom a bűn rendezésének helye volt, és a papság pedig a templom körül szolgált, hiszen a bűn probléma nem volt megoldva a Krisztus keresztre előtt. Az egész világ nyög, ahogy írja a Római levélben Isten Igéje, az egész világ sóvárog, és várva várja az Isten fiainak megjelenését, mert ez az egész világ hiábavalóság alá vettetett. A bűn az, ami rányomta a pecsétjét az egész emberiségre. Ádám bűne miatt a bűn és a halál szellemi törvénye elhatott az egész világra, elhatott minden emberre. Ez egy olyan szellemi törvény, ami alól az ember nem képes fölszabadítani saját magát. Ugyanúgy, ahogy ezt a szellemi törvényt ember nem tudja megváltoztatni, nem tudod megváltoztatni a gravitációt sem, hiába szeretnéd, ez egy fizikai törvény, és ha tudsz róla, ha nem tudsz róla, ez működik. Ezért volt szükség arra, hogy Isten beavatkozzon az ember, az emberiség életébe. Határozottan merem állítani, hogy ez a világtörténelem legnagyobb eseménye, ami a Golgotán történt. Nem volt, nem lesz soha ehhez fogható. Hatalmas dolog volt az, amikor Isten megteremtette ezt a világot, ez Isten hitéből jött elő. Gyakorlatilag semmi nem volt, ami Isten hitét korlátozta volna. Ő egyszerűen szólt és meglett.

De amikor az embert kellett megváltania, amikor a Fiát kellett a golgotai keresztre küldenie, ez hatalmas hitet, hatalmas erőt igényelt, úgy az Úr Jézus Krisztustól, mint az Atyától. Ha az Atya tehette volna, maga megy a keresztre, az talán nem okoz neki akkora fájdalmat, mint az, hogy az egyszülött Fiát, a szeretett Fiát küldte a keresztre, aki önként vállalta a kereszthalált értünk. Ha már itt tartunk a húsvét eredeténél, a pészahból ered, ami ϵ jelenti a páska ünnepét és a páska bárányt is. A pészah jelentése, hogy átugrik, kikerül, érintetlenül hagy, megkímél valamtól. Ez ránk is igaz, nem csak Az Egyiptomból kiszabadult zsidók megmenekültek a haláltól, megmenekültek a fáraó bosszújától, életben maradtak. Ugyanúgy érvényes ez ránk is, mert mi is megmenekültünk, és mi is kiszabadultunk az örök kárhozatból, a bárány, az áldozati bárány, a helyettesítő bárány bennünket is megmentett, helyettünk halt meg. A mi büntetésünket, amit mi érdemeltünk volna, Ő vette magára. Ő a mi helyettesítőnk a kereszten, és Ő nem volt bűnös, Ő soha nem követett el álnokságot, hiszen, amint Ézsaiás is írja, néma maradt, mint bárány a nyírói előtt. Nem harcolt a saját igazságáért, Ő tudta pontosan, hogy bűntelen, hogy nem érdemli meg, ami vele történik. Mégis helyettünk vállalta föl a kereszthalált, és helyettünk vállalta a borzalmas kínhalált azért, hogy mi szabadok lehessünk. Gyakorlatilag az egész üdvtörténet, az egész üzenet, az egész újszövetségi üzenet Jézus keresztségéről szól. Egy új emberi faj jött létre, egy olyan emberi faj, amely a kereszttel előtt nem létezett. A kereszttel után létrejöhetett a krisztusi ember, az isteni fajta ember. Az 1Korinthusi levél 15. részében mondja az Írás, hogy Ádám lett élő lélek. Krisztus pedig megelevenítő Szellemé.

1Korinthus 15,45.

45. Így is van megírva: Lőn az első ember, Ádám, élő lélek; az utolsó Ádám életet adó Szellemé.

Ebben az egyetlen igeversben is óriási kijelentés van. Az ember szelleme el tudott kárhozni, de bennünk most már Isten élete van. A krisztusi élet van bennünk. Isten Szelleme van bennünk. Ahogy a János evangélium 4,17 mondja, mi ugyanúgy vagyunk ebben a világban, ahogyan Krisztus. Isten megváltott és megszabadított bennünket, és nem vagyunk többé a bűn és a halál szellemi törvénye alatt. Mi, akik Krisztusban vagyunk, megváltottak vagyunk, Isten népe vagyunk, Isten fiai vagyunk, és Isten Szelleme lakozik bennünk. Mindez a kereszttel munkájának köszönhető. A kereszttel előtt ez nem volt lehetséges. A kereszttel előtt Isten szövetségesei voltak Izrael népe, és Isten szolgálói voltak. Mi pedig Isten fiaiként szolgáljuk Őt, és a szolgálatunk háromfelé irányul: az első és a legfontosabb szolgálatunk Isten közvetlen szolgálata, ami a dicséretben és az imádatban nyilvánul meg. Az elmúlt héten volt erről tanítás, nagyon fontos, hallgassátok meg, a leghatalmasabb dolog, amit tehetünk, és amit örökkön örökké fogunk tenni, Istent fogjuk dicsérni. Egyedül Ő méltó az imádatra, és Ő méltó a dicséretre.

Isten közvetett szolgálata az, amikor egymás felé szolgálunk, amikor hívők egymás felé szolgálnak, és Isten célja az, hogy a gyülekezet által, az Ő népe által, az Ő kihívottai, az

eklézsia által elérjük a világot. A szolgálatunk harmadik iránya az egyik nagyon fontos szolgálat, hogy szolgáljunk a világ felé. Szolgálunk azok felé, akik még nem hallottak Jézus Krisztus keresztyéről, akik nem hallottak Jézus haláláról, és nem hallottak az Ő feltámadásáról. Akiknek még a sötétség elvakítja az elméjüket és még nem látják az Úr Jézus Krisztus dicsőséges világosságát, még nem születtek újjá, még nem kerültek az Istennel közösségbe, és még nincs bennük az örök élet. E világ fejedelme, a sátán megítéltetett, tehát mint mondtam, új szellemi törvény jött létre. A bűn és a halál szellemi törvényéről a Biblia beszél a Római levél 8. részében.

Róma 8,1–2.

1. Nincsen azért immár semmi kárhoztatásuk azoknak, akik Krisztus Jézusban vannak, kik nem test szerint járnak, hanem Szellem szerint.

2. Mert a Jézus Krisztusban való élet szellemének törvénye megszabadított engem a bűn és a halál törvényétől.

A bűn és a halál szellemi törvénye elhatott minden emberre. De van egy másik törvény, a Jézus Krisztusban való élet szellemének törvénye. Ez az, ami fölszabadított bennünket a bűn és a halál törvénye alól, tehát szabadok vagyunk. Szabadok vagyunk a golgotai kereszt miatt. A sátán viszont legyőzöttetett. A sátán rajtavesztett. Az 1Korinthus 2-ben azt írja az Írás:

1Korinthus 2,7–10. 12.

7. Hanem Istennek titkon való bölcsességét szóljuk, azt az elrejtett bölcsességet, melyet az idők kezdetén elrendelt Isten a mi dicsőségünkre;

Olyan bölcsességet szólunk, olyan bölcsességet adott Isten nekünk a Szelleme által, amit már korábban elrendelt, melyet e világ fejedelmei közül senki sem ismert. Senki nem ismerte Isten megváltási tervét. Ha megismerték volna, nem feszítették volna meg a dicsőség Urát.

8. Melyet e világ fejedelmei közül senki sem ismert, mert ha megismerték volna, nem feszítették volna meg a dicsőség Urát:

A gonosznak nincs bölcsessége. A gonosz nem mindentudó. Mert ha tudta volna, hogy mit tesz Jézus Krisztus megfeszítésével, akkor soha nem tette volna meg.

9. Hanem, amint meg van írva: Amiket szem nem látott, fül nem hallott, és embernek szíve meg se gondolt, amiket Isten készített az Őt szeretőknek.

Mindez a golgotai kereszt által lett elkészítve nekünk. Olyan dolgokról beszél Isten, amit az ember természetes szíve, természetes értelme nem képes fölfogni. Olyan csodálatos dolgokat készített nekünk Isten. De a 10-es vers azt mondja:

10. Nekünk azonban az Isten kijelentette az Ő Szelleme által: mert a Szellem mindeneket vizsgál, még az Istennek mélységeit is.

Itt arról az új fajról, arról a genoszról, azokról a leszármazottakról, azokról a fiakról beszél, akik mi vagyunk Jézus Krisztusban. A 12-es vers pedig azt mondja:

12. Mi pedig nem e világnak szellemét vettük, hanem az Istenből való Szellemet; hogy megismerjük azokat, amiket Isten ajándékozott nekünk.

A Biblia világosan megkülönbözteti a világot és Isten népét, Isten királyságát. Ha nincs megváltás, ha nincs kereszt, akkor nincs bennünk Isten Szelleme. Akkor Isten nem tudja kinyilatkoztatni mindazt, amit Isten most a Szelleme által kinyilatkoztat: hogy mi a kereszt hozadéka, mit jelent számunkra Isten remekműve, hogy mit jelent számunkra a Krisztus megváltása. Tehát a sátán legyőzöttetett. A Kolossé 2,15 a következőket írja:

Kolossé 2,15.

15. Lefegyverezvén a fejedelemségeket és a hatalmasságokat, azokat nyilvánosan megszégyenítette és mutogatta, győzelmet aratván felettük a keresztfa által.

Most nem szeretném felolvasni a húsvéti történetet, hogy miképpen történt a keresztre feszítés, ezt minden evangélium végén megtaláljátok, a Mátéban, a Márkban, a Lukácsban és a János evangéliumában is. Jézus tudta, hogy milyen halállal kell meghalnia, hiszen előtte imádkozott, és kérte a tanítványait háromszor is, hogy vigyázzatok és imádkozzatok. Jézus

óriási kísértésnek volt kitéve. Elmondta, hogy a szellem kész, de a test erőtlen. Ő is egy fizikai testben élt, és gondolta, hogy a kis megszervezett imakörében számíthat a tanítványok imatámogatására, de végül is azt látjuk, hogy mind a háromszor elaludtak. Isten gondoskodott arról, hogy Őt támogassa, angyalok segítették és erősítették Őt. A Biblia azt írja, hogy vércseppeket verejtékezett, hiszen tudta, hogy szörnyű kín vár rá, túl a fizikai fájdalomon, hogy szellemben el kell szakadnia az Atyától. Aztán egy kis idő múlva jött a papság hadserege, és Jézust elfogták a Gecsemáné kertben. Tudjuk, hogy ott Péter még próbált védekezni, és fogta a szablyáját, levágta Málkus fülét. De Jézus azt mondta, hogy tedd a kardodat a hüvelyébe, mert ha Ő akarna, meg tudna szabadulni mindettől a kínszenvedéstől, ami rá vár.

János evangéliumában olvassuk, hogy amikor a katonák a Názáreti Jézust keresték, Ő azt válaszolta: Én vagyok! Erre a két szóra, hogy ÉN VAGYOK – ami Isten egyik neve –, az egész hadsereg, akik Jézust elfogni mentek oda, mind-mind elestek. Jézus azt mondta, ha Ő ki akart volna szabadulni a kezükből, akkor akár tízezer angyalt is hozhatott volna, akik harcoltak volna mellette. Ehhez kell az erő, hogy amikor tudta, hogy egyetlen szavával, egyetlen leheletével el tudná pusztítani a rá támadókat, de nem tette. Ehhez kell az igazi erő, ehhez kell az igazi engedelmesség!

Filippi 2,6–9.

6. Aki, mikor Istennek formájában volt, nem tekintette zsákmánynak azt, hogy Ő az Istennel egyenlő.

7. Hanem Önmagát megüresítette, szolgáló formát vett fel, emberekhez hasonlónak lett;

8. És mikor olyan állapotban találtatott mint ember, megalázta magát, engedelmes lévén haláláig, mégpedig a keresztfának haláláig .

9. Annak okáért az Isten is felmagasztalá Őt, és ajándékozza neki oly nevet, amely minden név fölött való;

Ő nem tekintette zsákmánynak azt, hogy az Istennel egyenlő, hanem szolgáló formát vett föl, kiüresítette magát isteni hatalmából, és engedelmes volt haláláig, egészen a kereszthaláláig. Az, hogy ez meg tudjon történni, Jézus engedelmességén múlt. A lényeg az, hogy a sátán le lett fegyverezve, le lett győzve. A sátánt, a fenevadat, ahogy a Biblia nevezi, egy bárány győzte le. Ez egy nagyon érdekes dolog. Egy bárány! Gondoljatok bele a bárány természetébe. Aki nem tud szólni, nem igazán tud rúgni, harapni, védekezni, ki van szolgáltatva teljesen. Ez a bárány, ez a néma bárány legyőzte az üvöltöző, a visító, a kiabáló, a vádaskodó fenevadat a némaságával, az odaszánásával. A sátán rajtavesztett. Úgy gondolta, hogy most elkapta Isten Fiát!

Aztán a Gecsemáné kertből elvitték Jézust Annához, aki korábban volt főpap. Akkor a főpap Annás öt fia közül az egyik, Kajafás volt, de úgy látszik, akkora nagy tiszteletnek örvendett Annás, hogy előbb Jézust hozzá vitték, és elkezdte Őt faggatni, hogy mit tett, hogy tett. Jézus elmondta neki, hogy igazából Ő mindent nyíltan cselekedett. Ott már az egyik szolga arcul verte Őt, utána pedig elvitték, egész éjjel faggatták. Elvitték Kajafáshoz, ahol a szanhedrin elé állították. A szanhedrin a zsidó tanács volt, akik ítéletet hoztak Izrael népének különféle ügyeiben. A tanács elé állították és gyakorlatilag elítélték Jézust, bűnösnek találták. De a szanhedrinnek akkor nem volt olyan joga, hogy bárkit megöljön. Éppen ezért el kellett vinni a helytartóhoz, Pilátushoz. Őt kérték meg, hogy ítélje el. Pilátus nem talált benne bűnt, ezért még elvitték Heródeshez is. Heródes is kihallgatta és ő sem talált benne semmi bűnt, vissza is küldte Pilátushoz Jézust. De a zsidók kérésére mégis csak halálra ítélték, ők már előre eldöntötték, hogy meg kell halnia. Hiába próbálta mindenáron Pilátus fölmenteni Őt, mindent megtett azért, hogy Jézust fölmentsék. Még fölajánlotta a zsidóknak azt is, hogy szabadon bocsáthatnak egy rabot, de ők a gyilkos Barabást választották Jézus helyett. Mindez meg volt írva. Mindezt előre a próféták a törvényben megjelentették, és Jézusnak minden prófeciát be kellett töltenie. Jézust végül is elítélték, keresztre feszítették, két lator között helyezték el. A kereszten is szidalmazták, előtte kigúnyolták, leköpdösték. Nagyon sok igaz-

ságtalanságot szenvedett el, megszegyénítették, megkínozták előtte és a kereszten is kínlódott. Még a mellette megfeszített két ember is szidalmazta Őt, de aztán a jobb oldali lator végül is megtért és annyit mondott csak, hogy mi okkal szenvedünk, mert bűnösök vagyunk, de Ő ártatlan. Nagyon figyelemre méltó, Istennek milyen hatalmas a érkegyelme, milyen nagy a szeretete, hogy ott a kereszten ez a lator csak annyit kért, hogy emlékezzél meg rólam a te országodban! Azt válaszolta neki Jézus, hogy még ma velem leszel a paradicsomban. Egyszerűen kifejezte Isten iránt való hitét ez az ember, nem tett semmilyen vallásos cselekedetet, nem ment át vallásos szertartásokon, nem vallotta meg a bűnét sem Jézusnak, semmit az égvilágon nem tett. Egyetlen egy szóval fordult Jézus felé, és Ő azonnal kész volt neki megbocsátani.

A bűnös ember pontosan tudta, hogy az ő érdeme az örök kárhozat, a pokol lenne, mint minden emberé, mint mindegyikünké. A saját érdemeinkből egyikünk sem érhetné el azt, hogy mi Istenhez tartozók legyünk, hogy Isten országának az állampolgárai lehessünk. Végül Jézus meghalt a kereszten. Meghalt, kilehelte a lelkét. Nem megölték Őt, bár fizikálisan fölfeszítették, Ő önmagát adta érettünk. Még ott is csúfolták, gúnyolták: Gyere le a keresztről, ha Isten Fia vagy! Tudjátok, hogy mi a nagy dolog? Mi a hatalmas és elképesztő dolog? Jézus le tudott volna jönni a keresztről, de miattad, miattam, miattunk és az egész világ miatt Ő nem jött le onnan. Nagyon sajnálatos, amikor embereket, a zsidókat is vádolják, hogy megölték Jézust. Ha Jézus meg nem hal, ha Jézus nem vállalja ezt a kereszthalált, ha nem történik meg mindez, akkor nagyon nagy bajban lennénk, mert nincsen megváltásunk. Mindez meg volt írva, mindennek meg kellett történnie, és Jézus a gyilkosaiért is meghalt. Ő nem magáért aggódott még a kereszten sem. Azt mondta, hogy Uram, bocsáss meg nekik, mert nem tudják, hogy mit cselekszenek. Nem a maga életéért aggódott, hanem azokért, akik Őt a keresztre feszítették. Ez az igaz szeretet! Ez az a szeretet, ami egy felülmúlhatatlan szeretet. Ez az Isten igazi szeretete az ember felé, mert csak az isteni szeretet tudja megtenni, hogy Önmagát feláldozza önzetlenül másokért.

A csodálatos dolog, hogy mi is ott voltunk Vele a kereszten, akik hiszünk Benne. Bár mi fizikálisan nem lehettünk jelen, hiszen több mint kétezer év idő választ el bennünket az akkori történésektől, de mégis az Ő halálában és feltámadásában ott van minden ember, aki valaha igent mondott vagy igent mond Jézusnak. Azt mondja az Írás, hogy Vele együtt meghaltunk és Vele együtt föltámadtunk, Vele együtt eltemettünk a keresztségben.

Kolosse 2,12.

12. Eltemettétvén Ővele együtt a keresztségben, akiben együtt fel is támadtatok az Isten erejébe vetett hit által, aki feltámasztotta Őt a halálból.

Ez egy csodálatos jó hír! Egy gyönyörűsége jó hír! Nem kell, hogy aggódjunk az életünk miatt. A te sorsod, az én sorsom is és minden hívőnek a sorsa örökre megpecsételődőtt, amikor Jézust elfogadta Urának és Megváltójának, aki hisz az Ő halálában és feltámadásában. Hiszen mire van szükségünk az üdvösséghez? Hitre van szükségünk. Ahhoz, hogy részesedjünk mindabból, amit Jézus megszerzett nekünk, csak a hitünkre van szükség, Isten mindent elvégzett. Nem a hitünkkel kell megszerezni sem, a hitünkkel csak ki kell nyúlni azért, amit már Jézus nekünk elkészített. Ez az Ő halála és ez az Ő feltámadása. Azt mondja az Ige, hogy Vele együtt feltámadtunk. De hiszen még élünk, még itt vagyunk a földön, akkor mi az, hogy Vele együtt föltámadtunk? Isten előre tudta, látja, mert egy hit Isten, Ő előszólítja a nem létezőket. Isten szemében mi már föltámadtunk, mert a szellemünk támadt föl, nem a testünk. Majd a testünk is föl fog támadni, követni fogja a szellemünket, el fog jönni az az idő is, hiszen Jézus kifizette a teljes árat. De a teljes megváltást még nem vettük a birtokba, hiszen egy halandó testben élünk, és ebben a halandó testben vannak bizonyos kihívásaink, vannak hit harcaink, amivel szembe kell nézni. A szellemünk tökéletes, de ez a karosszéria, ami hordozza a szellemet, azzal van némi probléma, van némi tudnivaló. A gonosz megtámadja itt, ott, amott és vannak ennek a fizikai testnek szükségei, de nagy szükség van a testünkre. A

betegség alól a kereszten Jézus megváltotta. Azt mondja az Írás, hogy aki a mi bűneinket a testében fölvitte a fára, annak a sebeiben meg is gyógyultunk, az 1Péter 2,24-ben olvassunk erről. Jézus megszerezte számunkra a gyógyulást is. A szellemünkben mindent Isten elhelyezett, erről az előző időkben volt szó, ahonnan ki tudjuk méríteni mindezt és a fizikai valóságunkba tudjuk hozni.

Kolosse 2,13.

13. És titeket, kik holtak valátok a bűnökben és a ti testeteknek körülmetéletlenségében, megelevenített együtt Ővele, megbocsátván minden bűnötöket,

Az eredeti azt mondja, hogy eltörölvén minden bűnötöket. Nagyon szomorú és nagyon gyalázatos dolog, amikor még hívők, keresztények mindig a bűnről beszélnek, abban az értelemben, hogy mi még mindig bűnösök vagyunk. Bizony nagy baj lenne az mindenkinek, mert a Római levél 6. részében le van írva: a bűn zsoldja a halál. De itt nincs vége a versnek, mert Isten kegyelmi ajándéka pedig az örök élet. Ha valaki még a bűneiben van, az a halálban van. Egy bűnösnek újjá kell születnie. Egy bűnösnek új teremtéssé kell lenni. Egy sátáni, ördögi, bukott természetű embernek krisztusi természetűvé kell válnia, mert csak ez a krisztusi természet alkalmas arra, hogy örökölje Isten országát, és csak ez alkalmas arra, hogy együtt tudjunk járni Istennel. Így tudjuk elvenni, birtokolni azt az örökséget, amit Jézus Krisztusban mindannyian kaptunk. Holtak voltunk a bűneinkben – itt múlt időben írja az Írás. Holtak voltunk a bűn miatt. Kinek a bűne miatt? Tanítják néha emberek, hogy kétfajta bűn van, az egyik, amit Ádám elkövetett, és a másik, amit az ember elkövetett. Bűn egyfajta van, a bűn az bűn. A bűn egy angyalban találtatott, és Ádám engedetlensége szabadította ránk ezt, de Jézus megváltott alóla. Az ember azért követ el bűnt, mert bűnös a természete. Igaz, hogy új természetünk van, a szellemünk új teremtés, a szellemünk az krisztusi, isteni ember, maga Isten lett eggyé a mi szellemünkkel. Aki az Úrral egyesült, egy szellem Ővele, az első Korint-husi levélben olvashatjuk.

De a testünk nincs megváltva. A lelkünk nincs megváltva. Nekünk kell foglalkozni a hústest kívánságaival és a lelkünkkel. A lélek három részből áll, az érzelem, az értelem és az akarat. Bizony ezzel nekünk kell foglalkozni, de bennünk van az a nagyobb. Nagyobb, aki bennünk van, mint aki a világban van – olvashatjuk az Igében. A bennünk élő nagyobb képes arra, ha hagyjuk, engedjük, ha alávetjük az akaratunkat, hogy átformáljon bennünket Isten képére és hasonlatosságára. A Filippi 1,6 írja, hogy aki elkezdte bennetek a jó munkát, be is végzi a Krisztus Jézusnak napjáig. Isten munkálkodik bennünk, nélküle még megváltozni sem tudunk. Az ember egyedi erőfeszítése, az ember akarása annyiszor, de annyiszor vall kudarcot! Annyiszor buktunk el mindannyian, mert a saját erőfeszítésünkből szerettük volna megoldani a dolgainkat. Bennünk van az a Nagyobb. Isten azért adta belénk a Szellemét, hogy az Ő Szellemének ereje által meg tudunk állni a gonosszal szemben. Ehhez szükségünk van egy odaszánásra, szükségünk van arra, hogy az akaratunkat, az érzelmünket, a lelkünket teljesen Istenre fókuszáljuk.

Ha győztes életet akarunk, ha isteni fajta életet akarunk és az isteni fajta hitnek az eredményeit akarjuk, akkor isteni fajta hitre van szükségünk. A teljes odaszánás az minden hívő részéről elengedhetetlen. Az isteni fajta hitnek lesznek meg azok az eredményei, ami Jézus hitének is. Ha isteni fajta hitünk van, azt mondja Jézus, hogy akkor ugyanazokat fogjuk tenni, amiket Ő tesz. Az isteni fajta hit Jézuson keresztül, vagy rajtad keresztül, vagy másokon keresztül ugyanazt az eredményt fogja hozni. Ezért fontos az odaszánás! Amiért elbukunk, amiért eltévesztünk dolgokat, az akaratgyengeségünk miatt van. Az ember szívét a világ megkeményítheti és elfordíthatja Istentől. Ha nem száz százalékban Istenre fókuszálunk, akkor bizony eltévesztünk, elvétünk dolgokat. Jézus azért tudta megtenni, amit megtett, mert Őt nem a környezete, nem a világ befolyásolta. Ő mindenkor mindenben csak az Atyára tekintett. Ő a példa előttünk. Ha szeretnénk megoldani a dolgainkat, akkor egyedül Krisztusra, az Ő keresztjére kell nézni, illetve arra a személyre, arra a nagyobbra, aki bennünk van. Az Ő

ereje által képesek vagyunk betölteni azt a küldetést, azt az elhívást, amire mindannyiunkat Jézus Krisztus elhívott. A saját erőnkől nem tudjuk ezt megtenni. A saját erőfeszítéseinkkel nem túl sokra jutunk.

Nagyon fontos, hogy holtak voltunk a bűnökben, a test körülmetéletlenségeiben, de azt mondja, hogy megelevenített együtt Ővele. Megelevenített. Ez annyit jelent, hogy egy isteni életet kaptunk. Élővé tett. Isten élete van bennünk. Ha ez kijelentésként lejut az elménkbe, meg fogja változtatni az egész életünket. Meg fogja változtatni az egész hozzáállásunkat. Ővele eltörölvén minden bűnünket. Eltörölvén minden bűnünket. Ez a kegyelem, Isten eltörölte. A kegyelem nem elnézi a bűnt, hanem eltörli a bűnt. A kegyelem maga Jézus Krisztus. A János evangélium 1,17-ben olvassuk, hogy a törvény Mózes által adatott, a kegyelem pedig Jézus Krisztus által lett. Ő maga a kegyelem. A kegyelem azért jött, hogy eltörölje a bűnt. A bűn ellenszere nem a törvény, hanem a kegyelem. A törvény semmiben sem tudott tökéletességet szerezni. A törvény adatott. Tudjátok miért adatott a törvény?

Galata 3,24.

24. Ekként a törvény Krisztusra vezérlő mesterünkké lett, hogy hitből igazuljunk meg.

A törvény sem azért adatott, hogy az emberek a törvény által megigazuljanak, hanem éppen azért, hogy az ember a saját erőfeszítéseinek a végére érjen, és hogy végre föltekintsen a Krisztus keresztségére. Hogy az ember rájöjjön arra, hogy neki egy megváltóra, a Krisztusra van szüksége. Ily módon a törvény azért adatott, hogy az ember belássa, hogy azt a követelmény rendszert, amit Isten fölállított, ember nem képes átlépni. Ezt a mércét egyedül Jézus tudta megütni.

Nézzük, hogy mi által történt mindez? A Kolosse 2,14 választ is ad erre:

Kolosse 2,14.

14. Azáltal, hogy eltörölte a parancsolatokban ellenünk szóló kézírást, amely ellenünk volt nekünk, és azt eltette az útból, odaszegezvén azt a keresztfára;

A parancsolatokban ellenünk szóló kézírást. Mi a baj a törvénnyel? Semmi! A törvény tökéletes. A baj az emberrel van. Az, hogy az ember nem képes a törvényt betartani. A törvény csak követel. A törvény nem segít abban, hogy jobba legyél, a törvény csak elítél. A törvény csak kárhoztat. Itt oldotta meg a kereszt munkájával Jézus is az a problémát, a kárhoztatás problémáját. Nincs többé semmi kárhoztatásuk azoknak, akik Krisztus Jézusban vannak. Elvitte a kárhoztatásunkat. A kárhoztatás a sátán egyik eszköze. Isten nem kárhoztat. Ha Isten megbocsátott, akkor a bűneinkről és álnokságainkról többé meg nem emlékezik, azt mondja az Írás. A feledés tengerébe dobta. Bűneinket olyan messze vetette, a 103-as zsoltárban olvassuk, mint a napkelet van a napnyugattól. Isten nem emlékezik a bűneinkre. Viszont az ördög szeretne rá emlékeztetni! Szeretne kárhoztatni azért, amit már Jézus neked régen megbocsátott. A sátán eszköze a kárhoztatás. Drága testvéreinkkel találkozunk, akik még mindig folyamatosan kárhoztatják magukat, mert a múltban elkövettek valami ostobaságot. Nem egy ostobaságot követtél el, sokkal többet! Mindannyian ezt tettük. De amikor befogadtuk az Urat, akkor Isten Vele együtt megbocsátott. Azt mondja, hogy minden bűnünket megbocsátotta, eltörölte.

Itt a következő kérdés. Sokan azt gondolják, hogy a kereszt munkája csak addig tartott, amíg valaki hívő lesz, és ha újra bűnt követ el, akkor onnantól kezdve már nincs kegyelem. De ez egy szemenszedett hazugság! Ezt nehéz felfogni az emberi elmének, és tényleg Isten Szellemétől kell, hogy kijelentést kapjunk, hogy Isten minden bűnünkért kifizette az árat! Minden egyes drága, hívő, szent keresztényre érvényes, aki Jézust az Urává tette. Azért is, amit tegnap követtél el, amit ma, és amit holnap fogsz. Ha ez nem így lenne, akkor milyen váltságot tudnánk adni a holnap elkövetett bűnünkért? Mi lenne a váltságdíj érte? Jézus nem fog még egyszer meghalni azért, amit holnap fogunk elkövetni. Meg kell értenünk, hogy Jézus örökre és végérvényesen leszámolt a bűn problémájával! Ez azt jelentené, hogy most azt tehattünk, amit akarunk? Nem! A kegyelem nem tudja tolerálni a bűnt! A kegyelmet

pontosan azért adta Isten. Amikor megértjük a keresztk munkáját, mert minden a keresztk munkája köré összpontosul, akkor megváltoztatja ez a szívünket, a hozzáállásunkat. Ez nem arra ösztönöz bennünket, hogy bűnt kövessünk el, hogy célt tévesszünk, hanem pontosan arra, hogy szent életben járjunk. Isten ezért fizetett, és ezzel az Ő tulajdon népét megszerezte, amely a gyülekezet. Az Apostolok cselekedeteiben a 20,28-ban olvassuk. Az Ő népe. Van az eklézsia, ami annyit jelent, hogy kihívottak, Isten népét jelenti. Nevezik úgy is, hogy láthatatlan gyülekezet. A helyi gyülekezetekben válik a gyülekezet láthatóvá. A láthatatlan gyülekezet Isten egész épülete, amelynek építőkövei az Isten szentjei, mindenki, aki Urának elfogadta Jézus Krisztust. Mi vagyunk valójában ez a templom, ez az egyetemes egyház, a láthatatlan egyház, ahogy sokan ezt nevezik.

Bizony felelősséggel tartozunk Istennek az Eklézsia miatt, hiszen a keresztfán lett a te személyes Megváltód, de a gyülekezetet Isten alkotta meg. Pontosán azért, hogy só legyünk a világban, azért, hogy világítsunk a világban, hogy a világ világossága lehessünk Krisztus által. Hogy elvigyük az örömhírt az elveszetteknek, a megtévesztetteknek, a nyomorultaknak, amilyenek voltunk mi is annak idején, mert Krisztus nélkül mindenki nyomorult. Minden egyes ember nyomorult. A Jelenések első részében van a gyülekezethez írott levélben: azt hiszed, hogy meggazdagodtál, pedig te vagy a vak, a mezítelen és a nyomorult. A világ úgy gondolja, hogy ő már meggazdagodott, ő már mindent tud, de ő a vak, a mezítelen és a nyomorult – ezt mondja Isten Igéje. Fontos, hogy ezek az emberek Krisztushoz jöjjenek! Azt mondja Pál apostol, amikor az efézusi gyülekezetéről búcsúzik – tudta már, hogy többet nem fog elmenni Efézusba, hiszen az ő pályáját befutotta, vége az ő szolgálatának –, hogy ki fogom ontatni italáldozatként. Ezt mondja az efézusi gyülekezet véneinek:

Apostolok cselekedetei 20,28.

28. Viseljetek gondot azért magatokra és az egész nyájra, melyben a Szent Szellem titeket vigyázókká tett, az Isten Gyülekezetének pásztorlására, amelyet a tulajdon vérevel szerzett.

Ez egy nagyon fontos dolog, hogy bizony vigyázók vagyunk a Krisztus Testében!

Nagyon fontos megértenünk, hogy Isten népe az Egyház, és minden keresztyén, aki a Krisztusban van, a testvérünk, és az egyetemes Egyházhoz tartozik. Ezt Jézus szerezte meg a tulajdon vérevel. Mi pásztorok, szolgálók vagyunk mindannyian és nekünk őriznünk kell azt, amivel Isten megbízott bennünket. Jézus ártatlan volt, de mégis úgy végezte, mint bűnös. Az Ésaías 50,6-ban azt mondja az Ige, hogy a „Hátamat odaadám a verőknek, és orcámat a szagatóknak, képmemet nem fődöztem be a gyalázás és köpdösés előtt.” Jézus elhordta, elviselte a mi szégyenünket, ártatlan volt, de mégis bűnősként végezte. Fölvállalta miattunk a bűnt, mert azt, aki bűnt nem ismert, bűnné tette értünk, hogy mi Isten igazsága legyünk Őbenne. Jól ismert igevers!

Egy nagyon érdekes dolog egyébként az is, hogy Jézus kijelentette ugyan a szenvedéseit, de itt fölmerül egy kérdés. Az Ésaías 53,5-ben olvassuk, hogy azt hittük, hogy kínoztatott és verettetett Istentől, pedig Ő megsebesítettett a mi vétkeinkért, és az Ő sebeiben gyógyulánk meg. Itt fölmerül egy kérdés, hogy Isten elvárta Jézustól azt, hogy kínlódjon? Jézusnak valóban ennyit kellett elszenvednie? Isten tette ezt vele? Isten gyötörte meg Őt? Isten kínozza meg Őt? A válaszom egyértelműen nem, de nézzük csak Jézus szavait:

Máté 16,21.

21. Ettől fogva kezdte Jézus jelenteni az Ő tanítványainak, hogy néki Jeruzsálemben kell menni, és sokat szenvedni a vénektől és a főpapoktól és az írástudóktól, és megöletni, és harmadnapon föltámadni.

Jézus itt bejelentette a szenvedéseit. A kérdés az, hogy ezt Isten tette vele, vagy Isten szenvedte el a bűneinkért járó büntetést és ezt Jézus tette vele? Ebben van részigazság, de igazából az embergyilkos a sátán volt, az emberi gyűlölet a kegyetlenségről szól, amit Jézusnak el kellett szenvednie. Ugyanis ha megnézzük az ószövetségi áldozásokat, az áldozatok

bemutatását, akkor láthatjuk azt, hogy az áldozati állatnak, amit följánlottak Istennek a bűnért való áldozatul, amikor megölték, törvény írta elő, hogy nem szabadott szenvednie. Ha az állat szenvedett, amikor megölték, akkor a zsidók azt tréflének nevezték, alkalmatlan az áldozatra, és új áldozatot kellett bemutatni. Isten elvárása nem az volt, hogy a bárány szenvedjen. Jézus szenvedését inkább az embergyilkos, az emberi gyűlölet, a sátánnak a gyűlölete okozta. Az összes haragját így kitöltötte Jézusra. Mikor a kereszten meghalt, hat órától kilenc óráig sötétség lett. Pontosan így írja az Írás, hogy hat és kilenc óra között teljes sötétség lett az egész földön. [Ez a mostani idő szerint dél és három óra között volt.] Jézus, nyilván már előtte meghalt, hiszen dárdával megdöfték az oldalát, és vér és víz jött ki abból. Egyértelműen bizonyítható, hogy Jézus meghalt a kereszten. Csodálkozott is Pilátus, amikor arimathiai József elkérte a holttestet. Olvassuk, hogy gonoszok közt szenvedett, de gazdagok közt kapott sírt. Arimathiai József, aki egy gazdag ember volt egyébként, aki a tanácsnak a tagja volt, ő titokban Jézus követője volt ugyanúgy, mint Nikodémus. Föjlajánlotta neki a sírt, és elvitték és eltemették a sírban.

Közben történt valami, tudjuk, hogy Jézus lement a pokolba. A sátánt nem a pokolban győzte le, hanem a kereszten győzte le a halálával, de a pokolban jött rettenet a sátánra. Nem tudjuk, hogy mi történhetett ott, de többek között a sátán az összes seregét, az összes gonosz démonát, minden erejét latba vetette ahhoz, hogy most elkaptuk a Megváltót. Most elkaptuk a Krisztust! Most vége van az embernek! A sátán úgy gondolta, hogy örök uralma lesz a világ fölött és az emberek fölött. Azt hitte, hogy nincs az ember számára megváltás, mert Jézus bűnt követett el. De a halál nem tudta Őt fogva tartani! Gondolom, ott a pokolban örvendeztek, ünnepeltek. A sátánról azt írja az Írás, hogy nagyon szép volt. Egy szép kerub volt, és nagyon jól nézett ki. Az ő szépségét, az ő saját dicsőségét magasztalta föl, hogy milyen jól néz ki. Mindenhol ékkövek díszítették. Tényleg egy nagyon nagyhatalmú angyal volt, de nagyon rajtavesztett. Nem tudom, mi történhetett ott a pokolban, de többek között az, hogy jött Isten dicsősége! Amikor már azt hitte az ördög, azt hitték a gonosz démonok, a gonosz szellemek, hogy most már végképp a hatalmukba kerítették a Megváltót, nincs mentség az emberek számára, akkor jött Isten dicsősége, aki lement a pokolba és föltámasztotta Jézust. Attól a hatalmas dicsőségtől, ami oda lement, megolvadtak talán, mint a viasz. A sátánt egy torz alaknak mutatja be az Írás. A lényeg az, hogy Isten dicsősége, Isten ereje kihozta Őt a halálból, a Szent Szellem által föltámasztotta Őt, és Jézus kijött a sírből. A lényeg az, ahogy az alkalom elején énekeltük: a sír üres, a kő elgördült. Hálát adunk Istennek!

Feltámadása után Jézus mondott egy-két dolgot, ami szintén számottevő és nagyon fontos, hogy megértsük.

Lukács 24,44.

44. És mondta nékik: Ezek azok a beszédek, amelyeket szoltam néktek, mikor még veletek voltam, hogy szükség beteljesedni mindazoknak, amik megírtak a Mózes törvényében, a prófétáknál és a zsoltárokban énekeltem.

Jézus hegyi beszédét mindenki olvasta a Máté 5. részétől egész a 7. rész végéig, ami a sziklára épült házzal teljeseedik be. Ott Jézus mondott egy nagyon érdekes dolgot, hogy nem azért jöttem, hogy eltöröljem a törvényt, nem Mózesnek, a prófétáknak és a törvénynek az eltörlésére jöttem, hanem azért jöttem, hogy beteljesítsem azt. Nagyon sokan még mindig ezt az igeverset használják arra, hogy a törvény még mindig érvényben van, mert Jézus azt mondta, hogy Ő nem törli el a törvényt. Ez a dolog nem erről szól! Jézus tényleg nem törölte el a törvényt, sem a prófétákat, hanem Jézus azt tette, amit Ő mondott, miután föltámadt a halálból. Ez az igevers már azután történt, akkor mondja Jézus, amikor föltámadt a halálból. Ő beteljesítette a törvényt, az Ő kereszthalálával és a feltámadásával teljeseedik be a törvény és a próféták. Jézus eleget tett a törvény követelésének. Minden igazságosságát betöltötte Istennek. Az előbb idéztem a Róma 6-ból, és ott van írva, hogy a bűn zsoldja a halál. Isten egy igazságos Isten, Ő nem nézheti el a bűnt. Az első emberpárnak, amikor vétkeztek, akkor

azt mondta, hogy a bűneiteknek lesz következménye, ha ezt fogjátok tenni, akkor meg fogtok halni. De Isten egy igazságos Isten. Igazságos, mert kifizette a bűnnek az árát. Isten nem „csak úgy” megbocsátott az embernek, hanem árat fizetett ezért. Ez egy óriási különbség! Isten igazságossága megmaradt, Isten igazságossága nem sérült, mert Jézus Krisztusban Ő beteljesítette az Ő igazságát. Az Ő igazságossága ilyen módon megmaradt. Még Ábrahám is hitt a föltámadásban:

Zsidó 11,17–19.

17. Hit által ajánlotta fel Ábrahám Izsákot, amikor próbára tétetett, és az egyszülött fiát vitte áldozatul, ő, aki az ígéretekot kapta,

18. Akinek meg volt mondva: Izsákban neveztetik néked a te magod;

19. Úgy gondolkozván, hogy Isten a halálból is képes feltámasztani fiát, ezért vissza is kapta őt, mint előképet.

Ábrahám hitt a feltámadásban. Annyira megbízott Istenben, hogy odavitte az oltárra, föl-vitte a Mórija hegyére, hogy fölládozza Istennek a fiát. Nem gondolkodott, mert Isten meg-ígérte neki, hogy Izsákban neveztetik neki a mag. Ábrahám hitte, nem kételkedett, hogy ha meg is kell ölnie a fiát, Isten képes arra, hogy föltámassza. Ábrahám már hitt a feltámadásban. Tudjuk, hogy a zsidók közösségében volt két csoport, a farizeusok és a sadduceusok. Ők nem hitték a feltámadást. Egyszer ezt Pál ki is használta, összeugrasztotta a két csoportot. De most ebbe nem megyünk bele.

Az új szövetség ígérteit szintén az Ószövetségben még Jeremiás 31-nél olvassuk. Az új-szövetség őt ígéreten alapszik. Isten mondta, hogy az ószövetség egy bizonyos ideig van, amíg a mag el nem jön. Isten már az ember bukásánál megígérte a megváltást, hogy az asszony magva a kígyó fejére fog taposni. Nézzük meg, hogy miben áll ez az ő ígérte! Ezt a Messiás beteljesítette, a kereszt munkája elhozta ezt nekünk. Az első, amit mondott, hogy nem a régi szövetség szerint lesz. Ezt a Zsidókhöz írt levélben is megtaláljuk. Azt mondja, hogy a törvényemet adom az ő bensejükbe, és az ő szívükbe írom. Tehát ezentúl nem kőtáblán lesz a törvény, hanem a szívünkbe, pontosabban a szellemünkbe írta be Isten a törvényt. Azt mondja, Istenük lesznek, ők pedig a népem lesznek. A négyes, nem tanítja ki-ki az ő atyafiát, mert mindannyian megismernek engem. Hogy lehet megismerni valakit igazából? Ha valakit meg akarsz ismerni, van egy híres ember és meg akarod ismerni? Olvashatsz róla könyveket, olvashatsz róla leírásokat, elolvashatod az életrajzát. Hogyan tudod őt megismerni még jobban? Úgy, ha közvetlen kapcsolatba kerülsz vele. Ugyanez történt. Istenről olvashatunk az Ószövetségben, és ezt teszik ma a világi emberek, ezt teszik ma az ószövetségi emberek is, akik még mindig nem hisznek a Jézus Krisztus Messiás voltában. Ezért írja az Írás, hogy a betű megöl, a Szellem az, ami megelevenít. Mennyivel óriásibb különbség, hogy te olvasol valakiről valamit, vagy közvetlen kapcsolatban vagy vele! Erről beszél itt a negyedik kitételnél, hogy nem tanítja ki-ki az ő atyafiát, hogy ismerj meg engem, mert mindannyian ismernek engem, hiszen ott él bennünk, közvetlen kapcsolatunk van, élő kapcsolatunk van. Isten kijelenti magát bennünk, ahogy Pál apostol is mondja a Galatákhöz írt levél első részében: Minekutána Isten kijelentette az Ő Fiát énbennem, nem tanácskoztam testtel és vérrel. Mindannyiunknak Isten jelentette ki magát azáltal, hogy Ő bennünk él. Az ötös pont pedig, hogy megbocsátom bűneiket és vétkeikről többé meg nem emlékezem. Ez ma már többször előjött. Mindez beteljesedett a kereszthalállal, új szövetség alatt vagyunk, és ezt a szövetséget Jézus vére szerezte. Jézus vére! Teljesen új szövetség! Ezt hívják kegyelemnek!

Róma 5,8.

8. Az Isten pedig a hozzánk való szerelmét abban mutatta meg, hogy mikor még bűnösök voltunk, Krisztus érettünk meghalt.

Még bűnösök voltunk! Nem az érdemeink szerint, nem a cselekedeteink szerint, hanem Isten kegyelmében. Akik vétkeztek, azok csak Isten büntetését érdemelnék meg, de Isten elnézte az engedetlenséget. Szeretetből elküldte a Fiát, hogy kifizesse a bűneink árát, hogy

megszabadítson bennünket a bűn uralma alól, és úgy tekintsen ránk, mintha soha nem vétkeztünk volna. Úgy tekintsen ránk! Szokták azt is mondani, hogy Isten úgy lát bennünket Jézus vérén keresztül, mint tisztákat, mint szeplőteleneket. Isten úgy lát bennünket, ahogy vagyunk. Istenre nem kell egy homályos szemüveget rakni, hogy másként lásson, mert Ő pontosan úgy lát bennünket, ahogy vagyunk. Tiszták vagyunk előtte és büntelenek, a Jézus vére által. Valóban azok vagyunk! Ő tett bennünket azzá, nem magunkkal dicsekedhetünk. Ezt hívják kegyelemnek!

Az igazságosságról már beszéltem, de Krisztus kielégítette Isten igazságosságát. A kegyelem tehát nem elnézi a bűnt, hanem eltávolítja. Beszélhetünk kétfajta kegyelemről. Ezt nagyon fontos megérteni, és ezt is nagyon gyakran keverik az emberek, és nem értik. Azt mondják, hogy mindenki Isten fia, mindenki Isten gyermeke, Jézus mindenkiért meghalt, hát akkor mindenki üdvözülni fog. Lehet ilyet is hallani, de ez hazugság! Ez nem igaz! Valóban van egy olyan, hogy általános kegyelem. Az általános kegyelem az, hogy a világtörténelem alatt mindig ott volt Istennek az általános kegyelme az emberen. Tehát azt jóságot nevezzük általános kegyelemnek, amelyet Isten minden ember iránt tanúsít. Ez nem elegendő az üdvösséghez, de kifejezi Isten jóságát az emberiség iránt. Még képessé teszi a bűnöst is arra, hogy megfelelő választ adjon Isten hívására. Ez is egy kegyelem a pogány emberek felett. Mert amikor prédikáljuk az Evangéliumot, és nagyon sokszor megadatott, hálát adunk Istennek, hogy sokszor oszthattuk meg az emberekkel a kereszt munkáját. Nem elégszer és hisszük, hogy még nagyon sokszor megtehetjük. A kereszt üzenetében óriási erő van. Óriási dolog van, itt az alkalom előtt jött elő, amikor Pál Antiókiában tanít és prédikál. Pálnak le van jegyezve egy prédikációja, és minden üzenete szinte minden tanítványnak a keresztről szól. A kereszt üzenetében a feltámadás ereje ott van. Akkora erő van benne, hogy képes az embereket megtérésre indítani. Ezt Isten Szelleme végzi, és ez is hozzátartozik az általános kegyelemhez. Ne féljünk bizonyosságot tenni Jézus Krisztusról! Nagyon sokan félszegek vagyunk vagy voltunk, vagy vannak, akik még mindig azok. Legyél bátor, mert az a nagyobb benned van. Nagyobb Ő, aki benned van, mint az, aki a világban van!

Amikor Jézus Krisztusról teszünk bizonyosságot, akkor segít a Szent Szellem nekünk. Én nem tudom meggyőzni az embereket Jézus haláláról meg a feltámadásáról sem. Érvelhetnek millióféleképpen, hogy miért nem, meg hogyan nem. Ismerjük az érveket, az érvek sokaságát, amit emberek előszoktak hozni, de van valaki, aki képes meggyőzni az emberek szívét arról, hogy igaz, amit mondasz. Mert Isten Igéjében erő van! Ez az erő akkor szabadul fel, amikor hirdetjük a Krisztust, és akkor a pogányok választ adnak rá. Antiókiában prédikált Pál és a zsidók elutasították, és akkor hívták meg Pál apostolt, hogy menjen el hozzájuk, és ott is prédikálják a pogányoknak azt az üzenetet Jézus haláláról, az örök életről, és a bűnöknek az eltörléséről. Mert hatalmas erő van benne! Utána ott üldözték őket városról városra, Derbébe, Ikoniumba, Listába. Ott történt az, hogy egy anyja méhétől fogva sánta ember hallotta az Evangéliumot. Aki soha nem járt, de a kereszt üzenetére megegyenesedett a lábai, erő lett a lábában és fölkelt, és meggyógyult. Nagyon sokszor tapasztalunk gyógyulást, amikor az Evangéliumot hirdetjük, mert a kereszt üzenetében van az erő! Óriási erő van! Pál apostol első korinthusi levelének a 15. részét nézegettem, és hadd olvassak ebből, hiszen ebben benne van az egész húsvéti üzenet, és mindaz, ami üzenetet nekünk el kell vinni a világba, amivel magunkat is meg tudjuk erősíteni.

1Korinthus 15,1–3.

1. Eszetekbe juttatom továbbá, atyámfiai, az Evangéliumot, melyet hirdettem néktek, melyet be is fogadtatok, melyben állotok is,

2. Amely által üdvözültök is, ha megőrzitek, aminémű beszéddel hirdettem néktek, hacsak nem hiába lettetek hívókké.

Nézd meg a 3. verstől, hogy miről szól az üzenet, miről szól a húsvét, miről szól az egész keresztény szolgálatunk? Erről!

3. Mert azt adtam előtökbe főképpen, amit én is úgy vettem, hogy a Krisztus meghalt a mi bűneinkért az Írások szerint;

Miről prédikál Pál? Arról, hogy meghalt Krisztus az Írások szerint a mi bűneinkért, és hogy eltemették és feltámadott a harmadik napon az Írások szerint. Az Evangéliumnak ez a három pillére: Jézus meghalt, eltemettetett és feltámadt. Utána megjelent Kéfásnak, majd a tizenkettőnek. A zsidók megpróbálták eltitkolni, hogy Jézus föltámadt. Vasárnap reggel Mária Magdaléna, és a tanítványok is a sírhoz szaladtak. A kő elgördült a sír elől, az elhengerített követ megtalálták. A zsidók lefizették a poroszlókat meg az őrzőket, hogy mondják azt, hogy Jézust ellopták a sírból a tanítványai. De hát, Isten bölcsőbb az e világ fiainál meg az ördög-nél, és azután megjelent több mint ötszáz atyafinak egyszerre. A feltámadása után, miután feltámadt!

1Korinthus 15,4–8. 11–14. 17–21.

4. És hogy eltemettetett; és hogy feltámadott a harmadik napon az Írások szerint;

5. És hogy megjelent Kéfásnak; azután a tizenkettőnek;

6. Azután megjelent több mint ötszáz atyafinak egyszerre, kik közül a legtöbben mind máig élnek, némelyek azonban el is aludtak;

Ez az akkori időkre szól, amikor Pál írja, hogy még élnek.

7. Azután megjelent Jakabnak, azután mind az apostoloknak,

8. Legutolszor pedig mindenek között, mint egy köteles ideje után születettnek, nékem is megjelent.

Pál apostolnak volt egy megrázó találkozása a feltámadt élő Krisztussal.

Nézzük tovább a 11. verstől!

11. Akár én azért, akár azok, így prédikálunk, és így lettetek ti hívőkké.

12. Ha azért Krisztusról hirdettetik, hogy a halottak közül feltámadott, mimódon mondják némelyek köztetek, hogy nincs halottak feltámadása?

13. Mert ha nincs halottak feltámadása, akkor Krisztus sem támadott fel.

14. Ha pedig Krisztus fel nem támadott, akkor hiábavaló a mi prédikálásunk, de hiábavaló a ti hitetek is.

17. Ha pedig a Krisztus fel nem támadott, hiábavaló a ti hitetek; még bűneitekben vagytok.

19. Ha csak ebben az életben reménykedünk a Krisztusban, minden embernél nyomorultabbak vagyunk.

20. Ámde Krisztus feltámadott a halottak közül, zsengejük lett azoknak, akik elaludtak.

21. Miután ugyanis ember által van a halál, szintén ember által van a halottak feltámadása is.

Ámen.

*A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításból származnak.
A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.